

uddannelse. Men af en lang række årsager kan vi ikke støtte forslaget.

For det første synes vi, at det er en dårlig idé uden videre at frigive bachelortitlen til de mellemlange videregående uddannelser. Titlen blev som bekendt lovet til universiteterne som en forskningsbaseret grad i forbindelse med flerårsaftalen i 1992 og under den forudsætning, at titlen ikke blev hvermandseje, der skulle få universiteterne og ikke mindst de studerende til at anvende bachelorafstivningstrinnet.

I Venstre er vi godt klare over, at bachelorgraden ikke bruges særlig meget i praksis, og at den mange steder er indarbejdet i studieordningerne på en noget forbeholden måde, men vi tror ikke, at nedsættelse af en kommission løser problemet.

Det er da muligt, at man skulle overveje at kalde de første 3 år på de forskningsbaserede uddannelser noget helt andet og så overlade selve navnet »bachelor« til mellemuddannelserne. Men det medfører, at der faktisk er det helt uoverstigelige problem for rigtig mange mellemuddannede, at de ikke kan få anerkendt deres uddannelse internationalt, og det vil vi gerne have grundigt undersøgt først.

Desuden giver en sådan navneændring ikke den automatiske adgang til de danske universiteters kandidatuddannelse, som vel er det, SF først og fremmest ønsker at opnå.

Det leder mig til den anden grund til, at vi ikke kan støtte SF's forslag. Vi mener ikke, at det vil være ønskeligt, at der igennem uddannelsessystemets indretning bliver lagt op til, at alle mellemuddannede skal tage en kandidatuddannelse. Vi skal passe på ikke at udvande uddannelserne ved at blande dem sammen. Og hvad er der egentlig i vejen med de gode velkendte titler som sygeplejerske eller lærer? Vi har jo generelt set nogle meget velfungerende mellemuddannelser, der formår at bibringe de studerende netop de kompetencer, de har brug for i den profession, de skal ud at virke i.

Til gengæld synes Venstre, at det kunne være en god idé, om universiteterne bidrog langt mere aktivt til, at de mellemuddannede, og for den sags skyld også dem med de korte og lange uddannelser, fik større mulighed for efter- og videreuddannelse i et system, hvor den enkelte uddannelsessøgende kan sammenstykke netop den efteruddannelse på netop det niveau, han eller hun finder passende. Det ser vi et stort behov for.

Hvis man endelig skulle nedsætte en kommission, skulle det være, fordi det var voksenvidereuddannelse og merit- og instruktionsstruktur, der skulle gennemtænkes. Men det foreligger der jo allerede masser af rapporter om, så hvorfor nedsætte en kommission?

Venstre synes hellere, at vi skulle komme i gang med at behandle de her områder i Uddannelsesudvalget og i Folketingssalen. Det skylder vi både aftagerne, institutionerne og de studerende.

Den tredje grund til, at vi ikke kan støtte SF's forslag, er, at man da ikke kan nedsætte en kommission og så fortsætte reformarbejdet, mens kommissionen arbejder.

SF lægger op til, at kommissionens formål skal være at tilskynde institutionerne i arbejdet med at skabe sammenhæng mellem mellemlange og lange videregående uddannelser. Den strategi tror jeg vil spille fallit, hvis man forsøger at skabe pres på kommissionen, mens den arbejder, som SF foreslår. Der er vel få seriøse mennesker, der vil bruge deres tid på at sidde i en kommission, der kan blive underløbet når som helst.

Problemet med institutionernes manglende vilje til at spille med er til gengæld reelt nok. I Venstre er vi imidlertid af den opfattelse, at det er et problem, der bl.a. skal løses gennem en revision af universiteternes styrelseslov. Det vil vi også gerne se på i løbet af den kommende folketingssamling. Vi har brug for at sikre den faglige kvalitet, og vi har brug for handling.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

På den konservative ordførers, hr. Brian Mikkelens, vegne skal jeg sige følgende:

Igen og igen bliver der slået til lyd for, at kvaliteten i uddannelsessektoren skal øges og der skal gøres noget ved problemerne. Desværre bliver der gjort alt for lidt ved dem. Tiden kræver simpelt hen en løsning inden for meget nær fremtid. De videregående uddannelser har i de senere år oplevet en markant stigning i antallet af ansøgere. Specielt har universiteter oplevet en stor vækst, og de seneste finanslovaftaler mellem regeringen og venstrefløjen har uheldigvis gjort problemerne større.

Derfor er det på en måde også prisværdigt, at det nu er SF, som vil agere redningsplanke for den danske uddannelsesverden, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er prisværdigt, når man selv vil rage kastanierne ud af ilden.